Ο Hugo Ferdinand Boss ήταν πάντα ένας καλός Γερμανός πολίτης. Γεννημένος σε μια μικρή πόλη νότια της Στουτγάρδης, υπηρέτησε τη χώρα του κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Το 1924 σε ηλικία 33 ετών ήταν ήδη ράφτης, όταν αποφάσισε να ανοίξει επιχείρηση εμπορίας ρούχων με 30 υπαλλήλους.

Ανάμεσα στους πρώτους πελάτες του ήταν ο Rudolf Born που του παρήγγειλε συχνά καφέ μπλουζάκια για την οργάνωση των εθνικοσοσιαλιστών, οι οποίοι αργότερα έγιναν γνωστοί ως Ναζί. Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας, το νέο κόμμα ήταν ένας από τους καλύτερους πελάτες του Boss.

Η τραγική οικονομική κατάστασης της Γερμανίας όμως, τον έφερε στα πρόθυρα της πτώχευσης. Για να σώσει την επένδυσή του, το 1931 έκανε συμφωνία με τους πιστωτές του να του αφήσουν έξι ραπτομηχανές για να κάνει μια νέα αρχή.

Τον Απρίλιο της ίδιας χρονιάς ο Boss συνέδεσε για πάντα το όνομά του με τους Ναζί. Έγινε μέλος του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος με τον αριθμό 508.889. Σύμφωνα με τους βιογράφους του, η κίνηση αυτή του εξασφάλισε συμβόλαια με τους Ναζί, ενώ ο Boss πίστευε ότι ο Χίτλερ ήταν ο μοναδικός άνθρωπος που μπορούσε να σώσει οικονομικά τη Γερμανία.

Ο ράφτης των SS

Οι πρώτες στολές που έφτιαξε αλλά δεν σχεδίασε ο Boss, ήταν για τα παραστρατιωτικά σώματα των SS, των ταγμάτων εφόδου και της Νεολαίας. Έως το 1941, η εταιρεία κατάφερε να απογειωθεί οικονομικά από τα 38 χιλιάδες ράιχσμαρκ, σχεδόν στα 3,5 εκατομμύρια. Από το 1934 ήταν επίσημος προμηθευτής και άμεσος συνεργάτης των Ναζί, δημοσιεύοντας στον Τύπο σχετικές καταχωρίσεις, γράφοντας ψέματα ότι έκανε δουλειές μαζί τους από το 1924. Όταν το 1938 η στρατολόγηση στη Γερμανία άλλαξε, ο Boss επικεντρώθηκε στην παραγωγή ρούχων μόνο για τους Ναζί, ντύνοντας τη Βέρμαχτ και τα Βάφεν Ες Ες, έχοντας πλέον στη διάθεσή του 300 εργαζόμενους. Ήταν μια μεσαίου μεγέθους, αλλά επικερδής επιχείρηση, που απείχε πολύ από την αυτοκρατορία που ακολούθησε.

Όταν ξέσπασε ο πόλεμος οι δουλειές ανέβηκαν και ο Boss χρειαζόταν περισσότερα εργατικά χέρια. Για να τον ενισχύσει το ναζιστικό καθεστώς του έστειλε 30 αιχμάλωτους πολέμου και 150 ξεριζωμένους από τον τόπο τους εργάτες, από χώρες όπως: Βέλγιο, Γαλλία, Ιταλία, Αυστρία, Πολωνία, Τσεχοσλοβακία και Σοβιετική Ένωση.

Σε χώρο κοντά στο εργοστάσιο του Boss κατασκευάστηκε ένα μικρό στρατόπεδο για να μείνουν οι εργάτες υπό άθλιες συνθήκες κράτησης.

Η τιμωρία και η αυτοκρατορία

Το 1946 καταδικάστηκε από δικαστήριο για τη συμμετοχή και την οικονομική του ενίσχυση στο εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα. Θεωρήθηκε ως υποστηρικτής και ευεργετημένος από τους Ναζί και του επιβλήθηκε πρόστιμο 100 χιλιάδων μάρκων.

Επίσης, του στέρησαν τα πολιτικά δικαιώματα και τη δυνατότητα να διευθύνει οποιαδήποτε επιχείρηση. Ο Hugo Ferdinand Boss πέθανε το 1948. Στο σπίτι του πάντα είχε ένα κάδρο του Χίτλερ. Η εταιρεία του συνέχισε να φτιάχνει στολές για την αστυνομία και με το πέρασμα των χρόνων, έγινε η σημερινή αυτοκρατορία.

Αναδημοσίευση από: mixanitouxronou.gr